ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ରଫିକ୍ ବିବି (ଡି)

ବନାମ

ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସୟଦ ୱାଲିଉଦ୍ଦିନ (ଡି)

ଅଗଷ୍ଟ 28, 2003

[ଆର୍.ସି. ଲାହୋଟି ଏବଂ ଅଶୋକ ଭାନ୍, ନ୍ୟାୟାଧୀଶଦ୍ୱୟ]

ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ବେଦଖଲ :

ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଆଜମେର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ 1952; ଧାରା 13 (1)(a))/ରାଜସ୍ଥାନ ପରିସର (ଭଡ଼ା ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଅଧିନିୟମ 1950; ଧାରା 13 (1) (a):ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଆଜମେର ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଭଡା ପ୍ରଦାନରେ ଖିଲାପ ପାଇଁ ବେଦଖଲ ଅପିଲ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ - ରାଜ୍ୟର ପୁନର୍ଗଠନ - ରାଜସ୍ଥାନ ଅଧିନିୟମ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ପରିସର ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଲା - ଡିକ୍ରିର ନିଷ୍ପାଦନ - ରାଜସ୍ଥାନ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କିଛି ବିଶେଷାଧିକାର ସୁଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇ ନଥିବାରୁ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଆପତ୍ତି - ଡିକ୍ରିଟି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା ଏବଂ ଅକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ଥିଲା ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ- ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ – ଅପିଲରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ଯେ, ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିକ୍ରିକୁ ପଛକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ଯଦି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଜବରଦଖଲ କରୁଥିବା ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିନଥାଏ - କେବଳ ଭୁଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ ଡିକ୍ରିକୁ ଅକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରେ ନାହିଁ- ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଭଡାଟିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଅପିଲ କରାଯାଇ ନ ଥିବାରୁ, ଏହାକୁ ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ– ପ୍ରଥା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ :

' ବେଆଇନ ଡିକ୍ରି'- ଅର୍ଥ

ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଆଜମେର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 (1) (a) ଅନୁଯାୟୀ ଭଡ଼ା ଦେବାରେ ଖିଲାପ କାରଣରୁ ଉତ୍ତରଦାତା-ଗୃହମାଲିକ ଅପିଲକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ

ବେଦଖଲ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଡିକ୍ରି କରିଥିଲେ। ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଭଡାଟିଆ-ଆଇନସିଦ୍ଧରଣୀଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଯେ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟର ପୁନର୍ଗଠନ ଯୋଗୁଁ ମକଦ୍ଦମା ପରିସର ଅବସ୍ଥିତ ଅଞ୍ଚଳ ରାଜସ୍ଥାନର ଅଂଶବିଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ରାଜସ୍ଥାନ ପରିସର (ଭଡା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ, ରାଜସ୍ଥାନ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଶେଷାଧିକାର ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା । ଯେହେତୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇନଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହି ଡିକ୍ରିଟି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବାହାରେ ଥିଲା, ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଅବୈଧ ଥିଲା, ଏବଂ ସେହିପରି ଏହାକୁ ନିଷ୍ପାଦନ କରାଯାଇପାରିନଥିଲା । ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀ-ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ରାଜସ୍ଥାନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ସୁରକ୍ଷା ତାଙ୍କୁ ଉଚ୍ଛେଦରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ; ଏବଂ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁପାଳନ ନକରି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ କରାଯାଇଥିବା ଡିକ୍ରି ଏକ ଅସିଦ୍ଧତା ହେବ ଏବଂ ଏହାକୁ ନିଷ୍ପାଦନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ଜମିମାଲିକଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ, ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ଡିକ୍ରି ଅକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ, ଯଦି ଏହାକୁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ; ଏବଂ ଖିଲାପର ପରିଣାମ ଦୂର କରିବାର ସୁବିଧା ପାଇବା ପାଇଁ, ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ଏପରି ସୁବିଧା ପାଇବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଅପିଲ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଯଦି ସେ ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ପରେ ତାଙ୍କୁ ସେହି ଦାବି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :**1.1.**ଯଦି ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ଏକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଜବରଦଖଲ କରିଥାଆନ୍ତି ଯାହା ଏହାର ନଥିଲା, ତେବେ ଏକ ଡିକ୍ରିକୁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା କୁହାଯାଇପାରେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଏକ ଅବୈଧତା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ; କେବଳ ଭୁଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ ଅବୈଧତାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ଅଭାବ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା

ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିପରି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ଅଭାବ ଉପରେ ଆଧାରରେ ଏପରି ଅକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତାର ସଜ୍ଞାନ କରିପାରିବେ; ନଚେତ୍ ଏକ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିକ୍ରି ପଛରେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସାଧାରଣ ନିୟମ ବଳବତ୍ତର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ **।[104- D- E]**

1.2.ବେଆଇନ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତିର ଅନିୟମିତତା ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତ ଏକ ଡିକ୍ରିକୁ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅକାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏପରି ଏକ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପ୍ରତିକାର ହେଉଛି ଏହାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଗଠିତ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ କିମ୍ବା ଏକ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରାଯିବା, ଯାହା ବିଫଳ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଡିକ୍ରିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାନିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏକ ସକ୍ଷମ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଡିକ୍ରିକୁ କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ ସମାଲୋଚନା କିମ୍ବା ଆନୁଷଙ୍ଗିକ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପ୍ରଭାବରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ **।[105- B]**

ବାସୁଦେବ ଧନୀଲଭାଇ ମୋଦି ବନାମ ରାଜାଭାଇ ଅବଦୁଲ ରେହମାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ, **[1970] 1 SCC 670** ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

ୱେଡ୍ ଏବଂ ଫୋର୍ସିଥଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶାସନିକ ଆଇନ **(8** ସଂସ୍କରଣ**, 2000,** ପୃଷ୍ଠା **308),** ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

1.3.ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ଡିକ୍ରି ଜାରି କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏପରି କରିବାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଆଜମେର ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜସ୍ଥାନ ଅଧିନିୟମର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଘରମାଲିକ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବକେୟା ଭଡା ପରିଶୋଧରେ ଖିଲାପ ପାଇଁ କୌଣସି କାରଣ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଅପିଲ କରି ଭଡାଟିଆମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିବା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଭଡା ଜମା କରି ସେମାନଙ୍କ ଖିଲାପର ପରିଣାମକୁ ଦୂର କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା, ଯାହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥାନ୍ତା । ଯେହେତୁ ଭଡ଼ାଟିଆ ଏପରି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ଡିକ୍ରିରେ କୌଣସି ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନତାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବା ପାଇଁ ଶୁଣାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ଏହାର ମୁଖବନ୍ଧ ମୂଲ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଏହି ଆପତ୍ତି ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ, ଡିକ୍ରିକୁ

'ଅବୈଧ ଡିକ୍ରି' ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଜେ ଡିକ୍ରିକୁ 'କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା' କିମ୍ବା 'ଏକ ଅକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା' ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ସହିତ ସମାନ ହେବ ନାହିଁ ।[105- G- H, 106-A]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 6799/2003 ।

ଏସ୍.ବି.ସି.ଆର୍.ପି. ସଂଖ୍ୟା 672/1999ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 3.5.2002 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଓ.ପି. ଶର୍ମା, ଆର୍.ସି. ଗୁବ୍ରେଲେ, କେ.ଆର୍. ଗୁପ୍ତା, ଶ୍ରୀମତୀ ନନୀତା ଶର୍ମା, ବିବେକ ଶର୍ମା ଏବଂ ଅଭିଷେକ ଆତ୍ରେ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ଅଞ୍ଜଳି ଦୋଷୀ, ସୁଶ୍ରୀ ରୁଚି କୋହଲି, ସୁଶୀଲ କୁମାର ଜୈନ ଏବଂ ଆର.ସି. କୋହଲି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଆର୍.ସି. ଲାହୋଟି, ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ଅଜମେ ସହରରେ ଅବସ୍ଥିତ । 1956 ମସିହାରେ, ଉତ୍ତରଦାତା-ଜମିଦାରମାନେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରି ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଅପିଲକାରୀମାନେ ମକଦ୍ଦମା ପରିସରରେ ସେମାନଙ୍କ ଭଡ଼ାଟିଆ ଅଟନ୍ତି । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, 29.11.1952 ଠାରୁ ତିନି ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଅପିଲକାରୀମାନେ ଭଡ଼ା ଦେବାରେ ଖିଲାପ କରିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଦାବି-ସହ-ଛାଡ଼ ନୋଟିସ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଅନୁପାଳନ ନ ହେବା ଫଳରେ, ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଆଜମେର ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମ , 1952 ର ଧାରା 13 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (a) ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କରାଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜମି ମାଲିକ-ଭଡ଼ାଟିଆ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦକମାନେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇଥିବା ଭଡ଼ା ଦେବାରେ ଖିଲାପ ଆଧାରରେ ବେଦଖଲି ପାଇଁ ଦାୟୀ ହୋଇଥିଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ଡିକ୍ରି ନିଷ୍ପାଦନ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଆଇନସିଦ୍ଧ ଋଣୀ - ଆବେଦକମାନେ ଡିକ୍ରିର ନିଷ୍ପାଦନ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇ କହିଥିଲେ ଯେ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରଧୀନତା ସମୟରେ, ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ପୁନର୍ଗଠନ ପ୍ରଭାବରେ, ଆଜମେର 1 ନଭେମ୍ବର, 1956ଠାରୁ ରାଜସ୍ଥାନ ପଶ୍ଚିମ ପୂର୍ବ ରାଜ୍ୟ ଆଇନର ଅଂଶ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ପରିସର ରାଜସ୍ଥାନ ପରିସର (ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଏବଂ ଉଚ୍ଛେଦ) ଅଧିନିୟମ, 1950ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେଲା । ରାଜସ୍ଥାନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 13 (1) (a) ଅନୁଯାୟୀ ଯଦି ଭଡାଟିଆ ଛଅ ମାସ ଧରି ଘରମାଲିକଙ୍କୁ ଦେୟ ଥିବା ଭଡା ରାଶି ପୈଠ କରିନାହାନ୍ତି କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରିନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବେଦଖଲି ପାଇଁ ଦାୟୀ କରାଯିବ । ତଥାପି, ରାଜସ୍ଥାନ ଅଧିନିୟମ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ଏକ ଅତିରିକ୍ତ ବିଶେଷାଧିକାର ଅର୍ପଣ କରି ଏହା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ଯେ ଭଡା ଦେବାରେ ଖିଲାପ କାରଣରୁ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମାରେ, ଭଡାଟିଆ, ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ, ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ସୁଧ ଏବଂ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ବକେୟା ଭଡା ପରିମାଣ ଜମା କରିପାରିବେ, ଏବଂ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ରାଜସ୍ଥାନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିଶେଷାଧିକାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ଏପରି ସୁଯୋଗ ନ ଦେବାରୁ, ଡିକ୍ରିଟି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଅବୈଧ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନୁହେଁ । ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତିକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଡିକ୍ରିର ନିଷ୍ପାଦନ ଉପରେ ଆପତ୍ତିର ଏପରି ଖାରଜକୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା । ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଭଡ଼ାଟିଆମାନେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଛନ୍ତି ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଓ.ପି. ଶର୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଉପସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ଯେ ଭଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପାଇଁ ସୁବିଧାଦାୟକ ଏବଂ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଯେକୌଣସି ସୁରକ୍ଷାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମତି ନ ମିଳିଲେ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କୁ ବେଦଖଲରୁସୁରକ୍ଷା ଦିଆଯାଇପାରିବ । ଶ୍ରୀ ଶର୍ମା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ମାମଲା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଜମା କରି ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ଖିଲାପର ପ୍ରଭାବ ଦୂର କରିବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ହେଉଛି ଏକ ବିଶେଷାଧିକାର ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ଯାହା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଯଦି କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇନର ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁପାଳନ ନକରି ବେଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ଡିକ୍ରି ଏକ ଅକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେବ ଏବଂ ତେଣୁ

ଏହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଡିକ୍ରି ଏକ ନିଷ୍ପାଦନଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହାକୁ ଅସମାପନ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯଦି ଡିକ୍ରିକୁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା କୁହାଯାଇନପାରେ, ଯାହାକି ଏହା ନୁହେଁ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଖିଲାପର ପ୍ରଭାବକୁ ଦୋଷମୁକ୍ତ କରିବାର ସୁବିଧା ପାଇବା ପାଇଁ, ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ଯଦି ଭଡାଟିଆ ତାହା ନକରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ମାମଲାର ବିଚାରାଧୀନ ଚାଲୁଥିବା ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ଭଡ଼ା ଜମା କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି କରିବାକୁ ଶୁଣାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଉଭୟ ପକ୍ଷଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ଅପିଲରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଖାରଜ ହେବା ଯୋଗ୍ୟ ।

'ଅସିଦ୍ଧତା' କ'ଣ, ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ଏକ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ଜବରଦଖଲ କରିଥାଆନ୍ତି ଯାହା ଏହାର ନଥିଲା, ତେବେ ଏକ ଡିକ୍ରିକୁ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା କୁହାଯାଇପାରେ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଏକ ଅବୈଧତା ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରେ; କେବଳ ଭୁଲ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ପ୍ରୟୋଗ ଅବୈଧତାରେ ପରିଣତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ଅଭାବ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହିପରି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ଅଭାବ ଉପରେ ଆଧାରରେ ଏପରି ଅକାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତାର ସଜ୍ଞାନ କରିପାରିବେ; ନଚେତ୍ ଏକ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିକ୍ରି ପଛରେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ସାଧାରଣ ନିୟମ ବଳବତ୍ତର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଦୁଇଟି କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ମନେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରଥମତଃ, ନ୍ୟାୟାଳୟ କୌଣସି ଆଦେଶକୁ ଅବୈଧ ଘୋଷଣା କରିବେ, ଯଦି ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକାର ଖୋଜାଯାଏ । ଏହି ଆଦେଶଟି 'ଅବୈଧ' ଏବଂ 'ଶୂନ୍ୟ' ହୋଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ନାହିଁ; ଏଗୁଡ଼ିକର ଅର୍ଥ ଆପେକ୍ଷିକ, ଯାହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରତିକାର ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଯଦି ବେଆଇନ ଆପେକ୍ଷିକତାର ଏହି ନୀତିକୁ ମନରେ ରଖାଯାଏ, ତେବେ ଯେଉଁ ମାମଲାରେ କ୍ଷମତାତୀତର ମତବାଦ ପ୍ରୟୋଗ କରାଗଲେ ଅସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଫଳାଫଳ ମିଳିବ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଇନକୁ ନ୍ୟାୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ । (ପ୍ରଶାସନିକ ଆଇନ,

୪ ସଂସ୍କରଣ, 2000, ୱେଡ୍ ଏବଂ ଫୋର୍ସିଥ୍, ପୃଷ୍ଠା 308) । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, କେବଳ ପ୍ରଶାସନିକ ଆଦେଶ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ଡିକ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି, ବିଶେଷ କରି ଏକ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟରେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭଳି ଏକ ଉଚ୍ଚତମ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ କୁ ସର୍ବଦା ଅନୁପାଳନ କରାଯିବା ଉଚିତ, ଯଦିଓ ସେଥିରେ ଯେକୌଣସି ତ୍ରୁଟି ଥାଉ ନା କାହିଁକି । ତେଣୁ ଯେଉଁ ପକ୍ଷ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷେଧାଦେଶକୁ ଅମାନ୍ୟ କରେ, ସେ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଅବମାନନା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡନୀୟ, ଯଦିଓ ସମୟସୀମା ସମାପ୍ତ ହେବା କାରଣରୁ ଏହାକୁ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଭାବରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ବିଚାରାଧୀନ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ମଞ୍ଜୁର କରାଯାଇଥିଲା । (ପୂର୍ବୋକ୍ତ, ପୃଷ୍ଠା 312)

କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନଥିବା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଶୂନ୍ୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ଅଯୋଗ୍ୟ ଡିକ୍ରି ଏବଂ ଆଇନ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ଅବୈଧ କିମ୍ବା ପାରିତ ନ ହୋଇଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଡିକ୍ରି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ବେଆଇନ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତିର ଅନିୟମିତତା ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତ ଏକ ଡିକ୍ରିକୁ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦନ ଅଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ; ଏପରି ଏକ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ପ୍ରତିକାର ହେଉଛି ଏହାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ଗଠିତ ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ କିମ୍ବା ଏକ ଉଚ୍ଚତର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରାଯିବା, ଯାହା ବିଫଳ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଡିକ୍ରିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାନିବାକୁ ପଡ଼ିବ। ଏକ ସକ୍ଷମ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ଆଦେଶକୁ କୌଣସି ପରୋକ୍ଷ ସମାଲୋଚନା କିମ୍ବା ଆନୁଷଙ୍ଗିକ କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଦ୍ୱାରା ଏହାର ପ୍ରଭାବରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ବାସୁଦେବ ଧନଜୀଭାଇ ମୋଦୀ ବନାମ ରାଜାଭାଇ ଅବଦୁଲ ରେହମାନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ,[1970] 1 SCC 670 ରେ, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯାଇଛି :-

> " ଯେତେବେଳେ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରାଯାଏ, ଯାହାର ଏହାକୁ ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଧିକାରିତା ନାହିଁ, ତେବେ ଏହାର ବୈଧତା ବିଷୟରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇପାରେ, ଯଦି ଅଭିଲେଖର ମୁଖପୃଷ୍ଠରେ ଆପତ୍ତି ଦେଖାଯାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ସମ୍ପର୍କରେ ଆପତ୍ତି ରେକର୍ଡର ମୁଖପଚ୍ଛରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ ଏବଂ ବିଚାର ସମୟରେ

ଉଠାଯାଇଥିବା ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ପରୀକ୍ଷଣ ଆବଶ୍ୟକ କରେ କିମ୍ବା ଯାହା ଉଠାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ ଉଠାଯାଇନାହିଁ, ସେପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଡିକ୍ରିର ବୈଧତା ବିଷୟରେ ଆପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ରହିବ ନାହିଁ, ଏପରିକି ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକରିତାର ଅନୁପସ୍ଥିତି ହେତୁ ।

ଏହା ଆଇନସିଦ୍ଧି ଋଣି-ଆବେଦକଙ୍କ ଦାବି ନୁହେଁ ଯେ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିଥିଲେ ତାଙ୍କର ଏପରି କରିବାର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ମାମଲା ନୁହେଁ ଯେ ଦିଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଆଜମେର ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ରାଜସ୍ଥାନ ଅଧିନିୟମର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜମିମାଲିକ-ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବକେୟା ଭଡା ପରିଶୋଧରେ ଖିଲାପ କାରଣରୁ ବେଦଖଲି କୌଣସି ଆଧାର ଜମିଦାରଙ୍କ ପାଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା । କେବଳ ଏକ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଛି ଯେ ଡିକ୍ରି ପାରିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭଡାଟିଆଙ୍କୁ ବକେୟା ଭଡା ଜମା କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଯାହା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ପ୍ରଥମତଃ, ଆମେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦାଖଲରେ ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉଛୁ ଯେ ମକଦ୍ଦମା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ଭଡା ଜମା କରି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନର କାରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସେମାନଙ୍କର ଖିଲାପର ପ୍ରଭାବକୁ ଦୂର କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବା ପାଇଁ ଭଡାଟିଆମାନେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଅପିଲ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିପରିଥାନ୍ତେ । ତାହା କରାଯାଇ ନଥିବାରୁ, ଭଡାଟିଆ-ଅପିଲକାରୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଡିକ୍ରିରେ କୌଣସି ସାମର୍ଥ୍ୟହୀନତା ଅନୁରୋଧ ଶୁଣାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ଏହାର ମୁଖବନ୍ଧ ମୂଲ୍ୟରେ ଗ୍ରହଣ କରି, ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଅନିୟମିତତାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ଯାହା ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବରେ, ଡିକ୍ରିକୁ 'ଅବୈଧ ଡିକ୍ରି' ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରିପାରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ନିଜେ ଡିକ୍ରିକୁ 'କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ବିନା' କିମ୍ବା 'ଏକ ଅସିଦ୍ଧତା' ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସହିତ ସମାନ ହେବ ନାହିଁ । ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଯେଉଁ ଆଳ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଡିକ୍ରି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏକ ଅପିଲ କରିବା ପାଇଁ ଭଡ଼ାଟିଆଙ୍କ ପାଖରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା । ଡିକ୍ରି ପାରିତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମୟରେ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟଜନକ ଯେ 1986 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ 1986 ମସିହାରେ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଡିକ୍ରିରେ ସମାପନ ହୋଇଥିବା ଏକ ବେଦଖଲ ଡିକ୍ରି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ନିଷ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛି ।

ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଉଛି । ନିଷ୍ପାଦନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଶୀଘ୍ର ନିଷ୍ପାଦନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବେ ।

ଏସ୍.କେ.ଏସ୍. ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।